

Sual Bile Sormuyordu

— Yazan Adam · 07 Ağustos 2015

Günler..

Bir bir eriyordu

Zaman içinde götürüyordu

An her ibrette izana bir şeyler söylüyordu

Gözler bakarken görmüyor, gönül hissetmiyordu

Akıl ilim ve irfanla fikir haline gelmedikçe geçmiyordu

İçgüdüler, bilinçaltılar, zanlar, ne derler her bakımdan hükmediyordu

İnsan inandığı zaman aşk ve sevdası yoksa muhakmeden uzaksa cezp etmiyordu

Ve fakat inandık ve iman ettik derken, neyi ne kadar biliyor ve tanıyordu, sual bile sormuyordu

Herkes nereye gidiyorsa bizde oraya gideceğiz demekten mahcubiyet duymadan gülüyordu

Mustafa Cilasun